

Rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitlev konventsioon

Euroopa Parlamendi 22. novembri 2012. aasta resolutsioon liikmesriikide kirjaliku nõusoleku kohta, millega nad Euroopa Liidu huvides annavad nõusoleku kaheksa kolmanda riigi ühinemiseks rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitleva 1980. aasta Haagi konventsiooniga (2012/2791(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 2 lõiget 2, artikli 3 lõiget 2, artikli 4 lõike 2 punkti j, artikli 81 lõiget 3, artikli 216 lõiget 1 ja artikli 218 lõike 6 punkti b,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu Kohtu kohtupraktikat, eelkõige kohtuasju 22/70¹ ja C-467/98² ning arvamust 1/03³,
 - võttes arvesse komisjoni ettepanekuid võtta vastu nõukogu otsused liikmesriikide kirjaliku nõusoleku kohta, millega nad Euroopa Liidu huvides annavad nõusoleku Gaboni⁴, Andorra⁵, Seišellide⁶, Venemaa Föderatsioon⁷, Albaania⁸, Singapuri⁹, Maroko¹⁰ ja Armeenia¹¹ ühinemiseks rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitleva 1980. aasta Haagi konventsiooniga,
 - võttes arvesse asjaolu, et nõukogu ei ole veel kõnealuste otsuste puhul Euroopa Parlamendi nõusolekut taotlenud,
 - võttes arvesse komisjonile esitatud küsimust liikmesriikide kirjaliku nõusoleku kohta, millega nad Euroopa Liidu huvides annavad nõusoleku kaheksa kolmanda riigi ühinemiseks rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitleva 1980. aasta Haagi konventsiooniga (O-000159/2012 – B7-0367/2012),
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitlev 25. oktoobri 1980. aasta Haagi konventsioon on väga oluline, kuna sellega luuakse süsteem, mis

¹ Otsus kohtuasjas 22/70: komisjon vs. nõukogu (Autotranspordi Euroopa leping), EKL 1971, lk 263, punkt 16.

² Otsus kohtuasjas C-467/98: komisjon vs. Taani, EKL 2002, lk I-9519, punkt 77.

³ Arvamus 1/03 ühenduse pädevuse kohta sõlmida uus Lugano konventsioon kohtualluvuse, kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades, EKL 2006, lk I-1145, punkt 126.

⁴ COM(2011)0904.

⁵ COM(2011)0908.

⁶ COM(2011)0909.

⁷ COM(2011)0911.

⁸ COM(2011)0912.

⁹ COM(2011)0915.

¹⁰ COM(2011)0916.

¹¹ COM(2011)0917.

võimaldab osalisriikidel teha koostööd, et leida lahendus rahvusvahelistele lapseröövidele, määrates kindlaks, millised kohtud on pädevad otsustama, kus laps elama peaks, ja millist õigust niisuguse küsimuse korral kohaldatakse;

- B. arvestades, et konventsioonis nähakse seega ette röövitud laste kiire tagasipöördumine nende nõuetekohasesse elukohariiki;
 - C. arvestades, et konventsiooni kohaldatakse ainult niisuguste riikide vahel, kes on selle ratifitseerinud või sellega ühinenud;
 - D. arvestades, et uute riikide ühinemiseks on vajalik osalisriikide nõusolek, et konventsiooni saaks kohaldada ka nende vahel;
 - E. arvestades, et ühinemisteks nõusoleku andmine on seetõttu ülimalt oluline;
 - F. arvestades, et Euroopa Liit on juba teostanud oma sisepädevust rahvusvaheliste lapseröövide valdkonnas, eelkõige nõukogu määrusega (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega¹;
 - G. arvestades, et sellest tulenevalt on Euroopa Liit omandanud rahvusvahelise lapseröövi valdkonnas välise ainupädevuse;
 - H. arvestades, et Euroopa Liit peaks andma liikmesriikidele volitused tegutsemaks liidu huvides eespool mainitud ühinemisteks nõusoleku andmisel, kuna konventsioon ei võimalda rahvusvahelistel organisatsioonidel sellega ühineda;
 - I. arvestades, et komisjoni esildatud otsuste vastuvõtmiseks peaks nõukogu võtma võimalikult kiiresti meetmeid, sealhulgas viivitamata konsulteerima Euroopa Parlamendiga;
 - J. arvestades, et küsimuse kiireloomulisusest ja õigusliku olukorra selgusest hoolimata on nõukogu nähtavasti otsustanud Euroopa Parlamendiga konsulteerimise ja eespool mainitud otsuste vastuvõtmisega viivitada, et need otsused õiguslikel põhjustel põhimõtteliselt vaidlustada;
1. esitab nõukogule järgmised soovitused:
 - a) nõukogu peaks viivitamata jätkama eelmainitud esildatud otsuste vastuvõtmise menetlust;
 - b) sel eesmärgil peaks nõukogu kõnealuse kaheksa esildatud otsuse teemal konsulteerima Euroopa Parlamendiga;
 - c) Euroopa kodanike huvides, kes saaksid kasu kõnealuste otsuste vastuvõtmisest, peaks nõukogu hoiduma otsitud õiguslikel põhjustel Euroopa Liidu nõuetekohase toimimise takistamisest;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ning teavitamise eesmärgil komisjonile ja Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsi alalisele büroole.

¹ ELT L 338, 23.12.2003, lk 1.